

BOYUN EĞME

İşçiler bataklı BİMEKS patronuna haklarını yedirmeyecek

Teknoloji mağazası Bimeks'te çalışırken hiçbir haklarını alamadan işten çıkarılan işçiler Patronların Ensesindeyiz Ağı altında bir araya geliyor. Eski Bimeks çalışanları geçtiğimiz hafta içi yapılan toplantılarla İstanbul'da bir komite kurarken Ankara ve Bursa'daki arkadaşlarını da bir ilişki ağı içinde haklarını aramak üzere bir araya getirdi. • Sf 4

HAFTALIKSİYASİ GAZETE ■ 22 KASIM 2019 CUMA ■ SAYI: 196 ■ 1 TL

ÜLKEYE VE HAYATA KÜSÜLMEZ

KURTULUŞU YURTDIŞINA GİTMekte ARAYANLARI NE BEKLİYOR?

Aynı sömürü, aynı zorluklar... Üstüne bir de 'yabancı' olmanın yarattığı tutukluk, yabancı görülmenin yarattığı düşmanlıklar. Yurtdışında kurtuluş arayanları sadece hayal kırıklığı bekliyor. • Sf 3

ÇIKIŞI BİRLİKTE BULMAK İÇİN: ÖRGÜTLENİN!

Bencilce kendi kurtuluşu için kumar oynamaktan, yorulup vazgeçmekten ya da karanlığa alışmaktan bin kat daha erdemli, bin kat daha kolay ve bin kat daha sonuç alıcı olan bu yol: örgütlenmek. • Sf 3

DAYANIŞMA POLONYA'DA BİR CIA ÖRGÜTLENMESİ Mİ?

Alay eder gibi, Polonya'da ABD'nin destekleyip büyüttüğü karşı devrimci örgütün adı "Dayanışma"ydı. Kilisenin desteği ile Polonya'daki sosyalistlere ve Sovyet sosyalizmine dönük düşmanlık "Dayanışma Sendikası" eliyle örgütlendi. Oysa, emperyalizmin ve patronların her zaman düşman gördüğü, her fırsatta altını

oyduğu şey emekçi halk içindeki dayanışma kültürüdür. Bireycilik bunun için pompalanır, örgütlü halkın sadece siyasal mücadelede değil, gündelik yaşamda da ürettiği dayanışma kültürü, köşe dönücülükle, bencilikle, "kendini sev" zıvalarıyla zayıf düşürülür. Dayanışma kültürüne her zamankinden fazla ihtiyacımız var. • Sf 3

'BU MEMLEKET BİZİM'

'Ya sev, ya terket' sloganı karanlık 90'larda düzenin fedailiğini yapanların zorbalığını yansıtıyordu. Bu sözlerin karşısına 'Bu memleket bizim, yobaza, faşiste bırakmayız' diyerek dikildik.

Şimdi AKP gericiğinin karanlığı, katmerlenmiş sömürü ve yoksullaşmayla buluşmuş durumda. Bu karanlıkta çıkış arayanlara yine kapıyı gösteriyorlar. 'Beğenmiyorsanız gidin' diyenler bu sefer sadece ülkeden değil hayattan vazgeçmeyi tek çıkış yolu haline getiriyor. Oysa ne ülkeye küsülür, ne de hayata.

BAĞIMLILIK KÖLELİKTİR MÜCADELE EDECEĞİZ

Bu sayıda Türkiye Komünist Partisi'nin bir iç gündemini sayfalarımıza taşıdık. Merkez Komite üyesi Erhan Nalçacı'yla, 10 Eylül günü başlatılan parti kampanyası ve sonuçları hakkında konuştuk. Kampanyanın merkezinde her türden bağımlılıkla mücadele ediyor. • Sf 2

Doğa Koleji velilerinden açıklama: ÖĞRETMENLERİMİZİN ARKASINDAYIZ

Patronların Ensesindeyiz Özel Okul Öğretmen Dayanışma Ağı Doğa Koleji Öğretmen Komitesi maaşlarını alamayan Doğa Koleji öğretmenlerinin yaşadıklarını gündemde tutuyordu. Özellikle maaş ödemelerinde uzun bir süredir yaşanan aksaklıklar devam edince, Doğa Koleji'nin çeşitli kampüslerinde öğretmenler iş bırakma ya da rapor alarak derse girmeme gibi eylemler başlatmıştı. Öğretmenlere bir destek genel müdürlük önünde bir basın açıklaması yapan okul velilerinden geldi. • Sf 4

TKP'de her türlü bağımlılıkla mücadele gündemi

BAĞIMLILIK KÖLELİKTİR MÜCADELE EDECEĞİZ

TKP MK üyesi Erhan Nalçacı'yla, 10 Eylül günü başlatılan parti kampanyası ve sonuçları hakkında konuştuk.

Türkiye Komünist Partisi, geçtiğimiz aylarda Merkez Komite'si'nin yayımladığı bir metinle, her türlü bağımlılığa karşı parti içinde bir kampanya başlattı. Partinin semt evi örgütlenmesinde ve gençlik içindeki politik çalışmalarında bu konunun uzantısı olan pek çok adım atıldı.

TKP MK üyesi Erhan Nalçacı sorularımızı yanıtladı. **TKP'nin geçtiğimiz aylarda her türlü bağımlılıkla mücadeleyi bir tür "iç gündem olarak" belirlediğini biliyoruz. Bu konuda**

partinin dışına da yansıtılabileceğiniz şeyler var mı?

Söylediğiniz gibi bir "iç gündem" olarak şekillense de dostlarımızla, emekçi halkımızla paylaşmaktan sakınacağımız bir konu değil. Sonuçta bu gündem, TKP üyelerinin bireysel arınma ihtiyacı ile belirlenmiyor, politik mücadelenin gerekleriyle, toplumun bütününe dönük müdahalemizin içinde ortaya çıkıyor.

TKP BAĞIMLILIKLARLA MÜCADELE ETMEYİ GÜNDEMİNE ALDI

İçinden geçtiğimiz sürecin ikili bir yanı bulunuyor. Bir yandan düzen her tarafından

çatırıyor ve kapitalizmin krizi sadece Türkiye'yi değil, bütün dünyayı derin bir bunalıma sürüklüyor. Çağımız gericiliğin ve baskının yoğunluğuna rağmen çok sayıda devrimci olanağı içinde barındırıyor. Bunu önümüzdeki dönemde çok daha iyi anlayacağız. Arka arkaya yaşanacak krizler, emekçi sınıflar için ileri atılma fırsatları ancak sağlam bir örgütlülük varsa bir değer taşır. Evet, kapitalist/emperyalist sistem büyük bir moral, ideolojik, siyasi bir krizle karşı karşıya ama bu onu yıkmak için doğacak fırsatların uzun süreli olarak bizi bekleyeceği anlamına

gelmiyor. Bu göreve ve anın sorumluluğunu almaya hazır bir parti gerektirir. İşte bu nedenle TKP bağımlılıklarla mücadele etmeyi gündemine aldı.. Partinin yaşam disiplini yükseltmek, her partinin iradesini güçlendirmek, toplumsal mücadelenin gereklerinden kopartan bir dağımlığa kapıyı kapatmak için...

İkincisi, toplumsal çürüme çok boyutlu ve farkında olmadan her delikten içeri süzülüyor. TKP son dönemde "emekçilere doğru" kararından sonra işçi çalışmalarına ve emekçi mahallelerine çok daha fazla yoğunlaştı. Emekçi sınıfların birçok sorununun yanı sıra çeşitli seviyelerde bağımlılık sorunu da var. Emekçi sınıfların düzen tarafından esir alınmasının yöntemlerinden birisi de bağımlılık. Buna karşı harekete geçmek gerekiyor. Bu ister istemez düzenin partinin içine de uzanabilen bir elinden korunmak anlamına geliyor.

BAĞIMLILIK KİMYASAL BİR SORUN DEĞİL

Bağımlılık derken ne kast ediyorsunuz?

Bağımlılık çoğu zaman somut olarak belirli bir madde ya da pratikle tanımlansa da aslında mesele bu maddede düğümlenmez. Sigara bağımlılığı dediğinizde "nikotinle" kurulan kimyasal ilişki aslında bir sonuçtur. Bağımlılık, toplumsal yaşamın içinde ortaya çıkan, bireylerin toplumsal varoluş biçimleriyle ilgili bir sorundur.

Öte yandan bağımlılık denildiğinde genellikle önce uyuşturucu bağımlılığı akla geliyor.

Parti emekçi mahallelerinde özellikle genç emekçiler arasındaki uyuşturucu sorunuyla eskiden beri mücadele etti, bunu şimdi yoğunlaştırarak sürdürüyor. Semtlerin de madde bağımlılığına karşı çok sayıda seminer veriliyor, emekçiler bu konuda bilinçli hale getirilmeye çalışılıyor.

Ancak bağımlılık denildiğinde birçok farklı başlık var bugün, sigara ve alkol kullanımından sosyal medya bağımlılığına kadar, hatta dizi film bağımlılığına kadar birçok alt başlık sayılabilir. Bunların sınıfı toplumun zincirleriyle kuşatılmış bireylerin sığınmak zorunda kaldıkları "sanal" varoluş biçimleri olduğunu söylemek yanlış olmaz. Toplumu, onu esir alan sömürü düzenini değiştirmek fikrini, misyonunu benimsemiş

bir komünistin bu masumca topluma sirayet eden ve esir alan başlıklara da direnmesini, kendisini bunlara teslim etmemesini bekliyoruz.

Sömürü düzeninin çürümüş gerçekliğini değiştireceksek bunun için daha fazla gücü harekete geçirmeliyiz. Tüketici, oyalayan, giderek hayatın içini boşaltan şeylerden uzaklaşıp, daha fazla okumak, daha fazla zamanımızı emekçileri örgütlemek, toplumsal dayanışmamızı güçlendirmek için geçirmemiz gerektiğini düşünüyoruz. Gerçekten içki sofralarının muhabbetiyle, sosyal medyada yapılan üstü değilse altı boş tartışmalarla geçen zamana ve bunların yarattığı gizli bağımlılığa göz yumacak bir dönemde değiliz.

Peki ne yaptınız bağımlılıkla mücadele için, yasaklar mı koydunuz örneğin?

Hayır, bağımlılıkla her halde yasaklarla mücadele etmek iyi bir yol değil. İlk yaptığımız bütün partilerin mücadeleye daha fazla odaklanmalarını sağlayacak, yaşamlarını anlamlı kılacak siyasi, örgütsel iklimi geliştirmek. Zaten bu olmadan hiçbir şey yapamazsınız. Bu konuda

daha yapacak çok şey olduğunu da biliyoruz. Önümüzdeki yıl parti kongresinin başlıca konularından biri bu olacak.

İkinci olarak yaptığımız ise, bağımlılığın meşruluğunu azaltmaya dönük önlemler almak oldu.

Örneğin, daha fazla sorumluluğu omuzlamak bir komünistin yaşamında önemlidir, bu düzende olduğu gibi kariyerizm anlamına gelmez. Daha fazla sorumluluk almak için bağımlılıklardan kurtulmuş olmanın bir kriter olduğunu ilan ettik parti içinde.

Kolay bir başlık değil, yol alabildiniz mi peki?

Bu tavır, bir kere çok olumlu karşılandı. Sigara bağımlılığı başta olmak üzere kısa sürede çok ciddi bir yol alındı. Özellikle gençlik içinde mücadele eden kadrolarda çok iyi bir karşılık aldık.

Bu partinin ve partilerin özgüvenini artıran, öncülüğünü pekiştiren bir adım oldu. Ayrıca bu tavır, partiye bakan çevremizde de partiye duyulan güveni artırdı. Ama tabii ki daha fazla yol almamız gerektiğinin farkındayız. Hele böylesine partinin hızla toplumsallaşmaya başladığı bir dönemde.

BAĞIMLILIK MEŞRU GÖRÜLEMEZ

İç iletişimlerimizden bir kısa bölümü paylaşmamda sakınca yok, 10 Eylül 2019 gününü milat kabul ettiğimiz bir atılım için partilere ulaştırdığımız metinde bu konuyu ele alırken sorunu şöyle tarif etmiştik:

"Herhangi bir bağımlılığı (sigara, alkol, sosyal medya, internet oyun, vb.) olan, sosyal ortamlarda alkol kullanımını kont-

rol edemeyen, sosyal medyada komünist kimlikle bağdaşmayacak tutumlar sergileyen kimsenin yönetici sorumluluğu alması meşru değildir."

Bu tarif üzerinden mevcut görevlendirmelerin bu gözle yeniden değerlendirileceğini, bundan sonraki görevlendirmelerin de bu titizlikle yapılacağını söyledik.

TKP'NİN SESİ: DİNLEYİN!

Temmuz ayında haftalık olarak yayımlanmaya başlandı. 10 Eylül 2019'dan itibaren hafta içi her gün, sabah 07.00'de dinleyicilerine ulaşıyor.

Türkiye Komünist Partisi'nin sesli bülteni, her gün ülke gündemindeki belirli bir konuda partinin görüşleriyle başlıyor, ülke çapında partinin eylem ve örgütlenmeleri hakkında bilgilerle, internet üzerinde yayımlanan kimi yazı ve yorumlara dikkat çekerek sürüyor.

TKP'nin Sesi'nde, her gün bir müzik eseri de dinleyicilerle paylaşılıyor.

Pazartesi günleri yayımlanan bülten "TKP'ye sorulan sorulara" verilmiş yanıtlara ayrılıyor.

SoundCloud
Spotify
ve iTunes'da
YAYINDAYIZ!

ÇIKIŞI BİRLİKTE BULMAK İÇİN: ÖRGÜTLENİN!

Düzenin kurbanı olan milyonlarca insan çıkış arıyor. 'Sen mi değiştireceksin dünyayı?' sorularıyla ancak karamsarlık ve yılgınlığa gidiliyor. Kendi sıkışmışlığını aşamayan, hakkını alamayan, yarınını göremeyen, iş bulamayan, atanamayan, yoksulluktan, geleceksizlikten, haksızlıktan bir çıkış bulamayan insanlar bazen ülkeye bazen hayata küsüyor.

"Ya sev ya terket."

Düzenin fedailiğini yapan faşist partinin eskisi kadar sık kullanmadığı ama ülkemiz faşistleriyle özdeşleşmiş sloganı. Şu ünlü "90'lar" da piyasaya sürüldü.

Sloganın özdeşleştiği MHP iktidarda değildi, iktidar ortağı değildi. Biçimsel olarak bakıldığında "muhalafet partisi" konumundaydı, önce MÇP sonra MHP.

İktidar partilerinin bir kanadı her zaman "eski ülkücü" olarak bilinenlerden oluşuyordu. Poliste onlar vardı. Devletin pek çok kademesinde Türkeş'in yetiştirdiği faşistler yerlerini almıştı.

Öyle ki, Polis Koleji'nde Fethullahçılar onları tasfiye ederek hakim oldular.

"Ya sev ya terket" dedikleri yıllar bugün yolsuzluklarla, köy yakmalarla, yargısız infazlarla, kayıplarla anılıyor.

O yıllarda bu slogana yanıtımız ne oldu dersiniz? "Sevmiyoruz ama terketmeye-

ceğiz" mi? Ya da "Tamam terk ediyoruz" mu?

Bu memleket bizim!

Böyle yanıt verdik.

İlerleyen yıllarda ülkenin yaşadığı kabus sadece şekil değiştirdi. Üstelik o zamanlar da sahnede yobazlar ve faşistler vardı.

İlerleyen yıllarda, "ya sev ya terket" zorbalığı yerini "bir yabancı ülkeye kapağı atma" fısıldamalarına bıraktı. Sadece "iyi bir mesleği" olan bir ayağı zaten yurtdışında olan eğitilmiş beyaz yakalılar için değil, bir Avrupa ülkesindeki akrabaların yanına kapağı atmak üzere "politik suç" uydurmaya çalışan yoksul emekçi aileleri için de sevdiği memleketini terk etmek bir alternatif olarak ortaya çıktı.

Çıkışı gurbette arayanların yaşadığı ise hayal kırıklığı ve yıkım.

Bununla kalmıyor elbette.

Çıkışsızlığın kendisini bir yaşam biçimi olarak seçip, çıkışı buna alışmakta bulmak bir yol.

Bu yolu seçenler sık sık, çıkmazlarla karşılaşılıyor. Hakkını aramayı boşuna yorgunluk olarak görenler, aramadığı sürece hiç hakkı kalmayacağını görüyor, yaşıyor. Çıkışsızlığa alışamayanların bir kısmı ise en çıkışsız yolu seçiyor: Hayattan vaz geçiyor.

Aslında, "ya sev, ya terket" diyenlerin

gösterdiği yollar bunlar.

Oysa ne ülkeden ne hayattan vazgeçebiliriz.

Yalnızlığımızı kırarak, çıkış yolunu bulabiliriz.

Örgütlenmek, bir de bu demek. Bencilce kendi kurtuluşu için kumar oynamaktan, yorulup vazgeçmekten ya da karanlığa alışmaktan bin kat daha erdemli, bin kat daha kolay ve bin kat daha sonuç alıcı olan bu yol: örgütlenmek.

DAYANIŞMA POLONYA'DA BİR CIA ÖRGÜTLENMESİ Mİ?

Dayanışma kültürüne her zamankinden fazla ihtiyacımız var. Ayağa kalkmak, hayatta kalmak, ileri gitmek için... Bireyciliğin, bencilliğin esiri olmamak için her alanda, her konuda dayanışma!

Alay eder gibi, Polonya'da ABD'nin destekleyip büyüttüğü karşı devrimci örgütün adı "Dayanışma"ydı. Kilisenin desteği ile Polonya'daki sosyalistlere ve Sovyet sosyalizmine dönük düşmanlık "Dayanışma Sendikası" eliyle örgütlendi. Oysa, emperyalizmin ve patronların her zaman düşman gördüğü, her fırsatta altını oyduğu şey emekçi halk içindeki dayanışma kültürüdür. Bireycilik bunun için pompalanır, örgütlü halkın sadece siyasal mücadelede değil, gündelik yaşamda da ürettiği dayanışma kültürü, köşe dönücülükle, bencillikle, "kendini

sev" zırvalarıyla zayıf düşürülür.

Dayanışma kültürünü eritenler, yerine sadaka toplumunu koyar. Ortak hakları için birlikte hareket eden, birbirine destek olup, birlikte yürüyenlerin yerini, "eli ve gönülü bot" insanlardan yardım bekleyen sadaka bağımlısı yoksullar alır. Dayanışmaya da dayanışma kültürüne de eskisinden daha çok ihtiyacımız var. Sadece zor zamanlarda birbirine el uzatanların dayanışmasından söz etmiyoruz. Birlikte mücadele eden, toplanıp hakkını arayanların dayanışması... Geleceğimiz burada işte.

YURTDIŞINA GİDENLERİ NE BEKLİYOR?

Aynı sömürü, aynı zorluklar... Üstüne bir de 'yabancı' olmanın yarattığı tutukluk, yabancı görülmenin yarattığı düşmanlıklar. Yurtdışında kurtuluş arayanları sadece hayal kırıklığı bekliyor.

Türkiye, 2011 itibarıyla OECD ülkeleri arasında en çok göç veren ülkeler sıralamasında dokuzuncu. Almanya merkezli İstihdam Araştırma Enstitüsü Beyin Göçü Veritabanı'nın hesabına göre, yurtdışında yaşayan yükseköğretim ve üzeri eğitim seviyesine sahip Türkiyeli göçmenlerin sayısı son 30 yılda üçe katlanmış durumda. Üstelik artık sadece lisansüstü eğitim için değil, lisans hatta lise düzeyinde eğitim için yurtdışına gitmek diye bir gerçek var.

Son yıllarda gidenler, önceki işçi göçlerinden ya da siyasi nedenlerle yurtdışına gidenlerden farklı gerekçelere sahip. Daha iyi, daha rahat, daha özgür bir yaşam beklentisi ile gidiliyor yurtdışına. Gücü yetebilenler, ya da gitmeyi tercih edenlerin çoğu, kendisi ya da en yakınındaki bir iki kişi için bu beklentiyi ayakta tutabiliyor. Ya yalnız gidiliyor, ya eş ile, en fazla bir çocuk... Çünkü kalabalıkların köklerinden koparılamayacağını, konu komşuyu, eş dostu bir bavula sığdırıp götürmeyeceğinin herkes farkında. Çekirdek aile olarak çıkılıyor yola.

GÜVENSİZLİK, AYRIMCILIK, YALNIZLIK

Bir çekirdek olarak gidiliyor. Orada bir çevre edinilse de, ne o çevre kalıcılığa sahip, ne geride bırakılan memleketteki bağlar korunabiliyor. Büyük ve gelişkin ülkelerde; ama yine eninde sonunda küçük bir çekirdeğin içine sıkışarak yaşıyor.

Ekonomik kriz, sağcılaşma, gericileşme bugün dünyanın bütün ülkelerinde az çok yaşanıyor, ve faturanın büyüğü göçmenlere kesiliyor.

Yabancı bir hukuk sistemi, banka sistemi, sağlık ve sosyal güvenlik sistemi... Kağıt üstünde ve günlük hayatta onlarca farklılığa alışmak, güvenilir, tutunacak birkaç insan aramak, zaten giden kişiyi başka hiçbir şeyi düşünemeyecek kadar meşgul ediyor. En ufak bir banka hesabı açtırmak için bile, suçlu olmadığımı, borçlu olmadığımı, "makul" bir göçmen olduğumu ispatlamak zorunda.

Kültürel uyum problemi, genel uyumu zorlaştıran bir engel. Üstelik gidilen ülkenin toplumu tarafından "istenmeyen olma" duygusu işi daha da zorlaştırıyor. Türkiye'de göçmenlere toplumun genelinin nasıl yaklaştığını düşünün... Yurtdışında da göçmenlere toplum ortalamasının yaklaşımları farklı değil. "İşimi çalan", "vergilerimle bakılan" ithamlarına kulak asmamak mümkün mü?

Eğer üst düzey bir eğitimi, birkaç yabancı dili, önceden bağlanmış "fiyakalı" bir işi yoksa, soluğu esnek çalışma koşullarının olduğu hizmet sektöründe alıyor göçmen. Aynı emek sömürüsü, hayat pahalılığı, geçim kaygısı devam ediyor. Dayanışma mekanizmaları ise daha gevşek, örgütlülük deseniz hangi ülkenin işçi sınıfına ait belli değil...

ÖZGÜRLÜK YABAN ELLERDE Mİ? ÖZGÜRLÜK MÜCADELEDE Üst düzey bir işte çalışıyorsunuz, göçmen beyaz yakalı olmanın gerektirdiği kadar da işkoliksiz diyelim.

Yine de kıdemizin yükseltmesini beklerken ikinci sınıf olduğunuz hatırlatılacak. Çalışma hayatında uğradığınız hak gaspları için itiraz etmeye kalksanız, "aynı işi bekleyen yüzbinler kapıda" diyen bir patron mutlaka olacak. Kadınsanız, bunları birkaç kat daha yoğun yaşayacaksınız. Çekirdeğin içinde hapis, devam edecek-

siniz. En önemlisi, kötü giden olayların akışına müdahale etmek imkansızsa yakın hale gelecek. Eyleyen birer özne olmak hissiyatı yitip gidecek. Eylemedikçe sorgulamayan, sorgulamadıkça sesi kısılan, sesi kısıldıkça içine kapanan... Yurtdışında özgürlük var mı demiştiniz? Özgürlük ancak ve ancak eylemde, mücadelede var.

SAMANALTI / Saif Munzur

Simo Tekstil işçilerinden açıklama:

PATRONLARIN ENSESİNDEYİZ

ALIN TERİMİZİN GASP EDİLMESİNE İZİN VERMEYECEĞİZ

Bizler Zara, Bershka, M&S, Esprit, Next, Tesco, Amazon gibi markalara çalışan Sun Tekstil'in taşeronu Simo Tekstil işçileriyiz. Bir aylık maaşımızla birkaç parça ürününü bile alamayacağımız markalara ürün dikiyorduk.

Milyonlarca tekstil işçisinin başına gelenlerin bir kısmı bizim başımıza da geldi. Fazla çalışma, zorunlu fazla mesai, tuvalete gidişlerimizin dahi denetlenmesi, mobbing vs. kısacası kölelik koşullarında çalışma. Tekstil sektöründe aklınıza gelebilecek her şey başımıza geldi. Bir kısmına bireysel olarak tepki göstersek de çoğunlukla sineye çektik. Bizim örgütsüzlüğümüzden faydalanan Simo'nun patronu tazminatlarımızı, maaşlarımızı ve fazla mesailerimizi vermeden fabrikayı kapatıp bizleri kapı dışarı etti. Kriz dönemindeki bütün patronlar gibi "Aynı Gemideyiz" edebiyatı yapmayı ihmal etmedi. Bu sözlere kesinlikle kulak asmiyoruz. Patronların herhangi biriyle aynı gemide olmadığımızı biliyoruz, farkındayız.

Ancak bundan sonra hiçbir şey patronların istediği gibi olmayacak. Bizler yan yana geldik ve örgütlü hareket ediyoruz. Mücadele edeceğiz, yapabileceğimizi ardımıza koymayacağız.

Simo'nun patronu görüşme talebimizi reddetti. Biz buradan taleplerimizi sıralıyoruz, taleplerimiz yerine getirilene kadar tüm mücadele yollarını deneyeceğiz.

Taleplerimiz şunlardır;

- Ödenmeyen maaşlarımızı
- Kıdem ve ihbar tazminatlarımızı
- Senelik izinlerimizin ücretlerini
- Fazla çalışma sürelerimizi ve zorunlu fazla mesailerimizi
- Sigorta primlerimizin ödendi belgesi
- Kullanmadığımız hafta tatillerimizi istiyoruz, alana kadar mücadeleden vazgeçmeyeceğiz.

Bu taleplerin sorumlusu başta Simo Tekstil ve Sun Tekstil olmak üzere ürünlerini yaptığımız Zara, Bershka, M&S, Esprit, Next, Tesco, Amazon markalarının hepsidir.

Mücadelemiz, başta tekstil işçileri olmak üzere tüm işçilerin mücadelesidir. Bu mücadelenin büyümesi için desteklerinizi bekliyoruz.

Patronların Ensesindeyiz Haberleşme Dayanışma ve Mücadele Ağı SIMO TEKSTİL İŞÇİLERİ

SIMO TEKSTİL İŞÇİLERİ ÇİĞLİ İŞÇİ EVİ'NDE BİRARAYA GELDİ

SIMO Tekstil işçileri "Emek Sömürüsü Nedir?" başlıklı İşçi Okulu'nda Çiğli İşçi Evi'nde yan yana geldi.

İşçi Okulu'nda işçiler yaşadıkları sürecin kapitalizmin doğal sonucu olduğunu, bunların yaşanmadığı, yaşanmayacağı koşulların ancak bir toplumsal düzen değişikliğiyle ort-

taya çıkabileceğini kavradıkları bir tartışma yürüttüler.

İşçi Okulu, direnişte bundan sonra ne yapılacağını tartışılması ve kararlaştırılmasıyla devam etti.

Yapılan değerlendirmeler sonucunda, hep birlikte karar alan işçiler; fiili mücade-

leyi de başlatmaya ve kendi iş yerleri olan SIMO Tekstil önünde direnişe başlamaya karar verdiler.

İşçiler, "taleplerimiz gerçekleşinceye kadar örgütlü biçimde hareket edeceğiz ve sesimizi herkese duyuracağız" sözleriyle toplantıyı sonlandırdılar.

Doğa Koleji velilerinden açıklama: ÖĞRETMENLERİMİZİN ARKASINDAYIZ

Yaklaşık iki aydır maaşlarını alamayan Doğa Koleji öğretmenlerine bir destek de genel müdürlük önünde bir basın açıklaması yapan okul velilerinden geldi.

Patronların Ensesindeyiz Özel Okul Öğretmen Dayanışma Ağı Doğa Koleji Öğretmen Komitesi bir süredir öğretmenlerin hak gasplarına yönelik olarak okulda yaşananları gündeme getiriyordu. Özellikle maaş ödemelerinde uzun bir süredir yaşanan aksaklıklar devam edince, Doğa Koleji'nin çeşitli kampüslerinde öğretmenler iş bırakma ya da rapor alarak derse girmeme gibi eylemler başlatmıştı. Konuyu yakından takip eden okul velileri de Doğa Koleji Genel Müdürlüğü önünde bir eylem yaparak okul öğretmenlerinin yanında olduklarını bir kez daha açıkladılar. Yapılan basın açıklamasının ardından veliler Doğa Koleji yöneticileriyle de bir görüşme gerçekleştirdiler.

Veliler yaptıkları açıklamada, kurumun son 9 aydır içinde bulunduğu ekonomik durumun, çocukların eğitimine olumsuz yansımalarının başlaması nedeniyle bu açıklamayı yapmayı zorunlu bulduklarını söylediler. Veliler açıklamalarında, 65 bine yakın öğrencisi olan kurumun, 15 binden fazla çalışanın yaşadıkları maaş mağduriyetlerini bile göz ardı ederek büyük bir özveriyle çalıştıklarını gördüklerini anlatırken, özellikle okul öğretmenlerine minnettar olduklarını belirttiler.

VELİLERDEN YÖNETİME SORULAR

Veliler açıklamalarında, "Çocuklarını bu eğitim kurumuna teslim eden veliler olarak cevap beklediğimiz sorular var" diyerek şu soruları dile getirdiler:

1-) Doğa Koleji'nde son 9 aydır Öğretmen maaşlarının ödemelerinde neden sıkıntı yaşanıyor. Kurum sahibi bununla ilgili hangi önlemleri aldı?

2-) Son iki aydır maaş alamayan öğretmenler, bazı kampüslerde dün ve bugün

derse girmemiştir. Kurum çocuklarımızın eğitimlerini sorunsuz sürdürebilmesi ile ilgili hangi önlemleri almıştır?

3-) Aylardır Doğa Koleji'nin satılacağı ve el değiştireceği ile ilgili basın kuruluşlarında çeşitli haberler çıkıyor. Kurumun satışı ve geleceği ile ilgili veli, öğrenci ve öğretmenlere neden açıklama yapılmıyor?

4-) Aylardır öğretmenler maaş alamazken, öğrencilerimiz, öğretmenleri derse girmedikleri için mağdur olurken, Millî Eğitim Bakanlığımızın almayı düşündüğü herhangi bir tedbir var mıdır?

VELİLER YÖNETİMLE GÖRÜŞTÜ

Basın açıklamasının ardından yönetim ile görüşmek isteyen veliler önce "bu kadar kişiyi alacak yerimiz yok" denilerek görevliler tarafından engellenmeye çalışıldı. Velilerin ısrarı sonucunda görevliler onları içeri almak zorunda kaldı.

Yapılan görüşmede okul yönetimi velilere okulun finansal sorunlarının ayın 26'sına kadar çözüleceğini, öğretmen ve Genel Merkez çalışanlarının maaşlarının bu tarihe kadar ödeneceğini söyledi. Okul yönetimi ayrıca kurumun satışına ilişkin görüşmelerin Ankara'da devam ettiğini, 26 Kasım'a kadar işlemlerin tamamlanacağını velilere ilettiler.

Veliler ödenmeyen maaşların bir an önce ödenmesi talebini yönetimle görüşmelerinde tekrarladı ve sürecin yakından takipçisi olduklarını bildirdi.

İŞÇİLER BATAKÇI BİMEKS PATRONUNA HAKLARINI YEDİRMEYECEK

Teknoloji mağazası Bimeks'te çalışırken hiçbir haklarını alamadan işten çıkarılan işçiler Patronların Ensesindeyiz Ağı altında bir araya geliyor. Eski Bimeks çalışanları geçtiğimiz hafta içi yapılan toplantılarla İstanbul'da bir komite kurarken Ankara ve Bursa'daki arkadaşlarını da bir ilişki ağı içinde haklarını aramak üzere bir araya getirdi.

Bimeks teknoloji ürünleri mağazaları, satışını yaptığı elektronik ürünlerden daha fazla şirket üzerinden yapılan borsa spekülasyonları, kirli ilişkiler, hukuksuzluk örnekleri ve tüm bunların sonucunda "mali kriz" gerekçe gösterilerek kapının önüne koyulan yüzlerce işçiyle gündem oldu. Ücret ve tazminatlarını alamayan işçilerin önemli bir bölümü açtıkları davaları da kazanmalarına rağmen içeride kalan haklarını alamadı.

Mücadelelerini bugüne kadar bireysel

olarak yürüten Bimeks işçileri artık yan yana gelmeye ve birlikte hareket etmeye karar verdi.

Patronların Ensesindeyiz Ağı'na (PE Ağı) ulaşan işçiler İstanbul, Ankara ve Bursa'da komiteleşerek birlikte mücadele etme kararı verdiler.

PE ağından avukatlar ve iş güvenliği uzmanlarının da katıldığı toplantılarda mücadele yöntemi üzerine tartışmalar yapıldı, örgütlü hareket etmenin önemi vurgulandı.

BİMEKS İSTANBUL KOMİTESİNDEN AÇIKLAMA

Patronların Ensesindeyiz Ağı Bimeks İstanbul Komitesi ilk toplantısını Pazar günü gerçekleştirdi.

Bimeks'in İstanbul'da bulunan çeşitli mağazalarında ve depo merkezinde çalışan işçilerden oluşan İstanbul Bimeks Komitesi bu hafta bir araya geldi.

Komite yaptığı toplantıda, geçen hafta gerçekleştirilen İstanbul toplantısının etkilerini değerlendirdi, daha fazla Bimeks işçisine ulaşmak için yapılacaklara ilişkin planlamalarını ve iş bölümünü netleştirdi.

İstanbul Bimeks Komitesi toplantısının ardından kısa bir çağrı mesajı yayımladı: Bizler Bimeks işçileri olarak gasp edilen haklarımızı almak için Patronların Ensesindeyiz Ağı'yla beraber yola koyulduk.

Ülkenin dört bir yanında bizim gibi hakkı gasp edilmiş yüzlerce Bimeks işçisi var. Haklarımızı almamızın ve tüm mağduriyetlerimizi gidermemizin tek yolu, bulunduğumuz her yerde Bimeks işçileri olarak yan yana gelmekten ve birlikte

hareket etmekten geçiyor.

İstanbul'da çalışan Bimeks işçileri olarak PE İstanbul Bimeks Komitesi'ni kurarak başlangıç yapmış olduk. Ankara'da ve Bursa'da arkadaşlarımız yan yana geldiler. Onlara dayanışma duygularımızı iletiyoruz. Bimeks işçileri her bölgede toplanmaya, örgütlenmeye ve çoğalmaya devam edecek.

Bimeks işçileri olarak bir araya geldik ve yasal haklarımızı talep ediyoruz. Bizler gibi maaşlarını ve tazminat haklarını alamamış tüm Bimeks işçisi arkadaşlarımızı sesleniyoruz. Haklarımızı alabilmek için, Bimeks'i türlü oyunlarla batışa götüren ve binlerce işçiyi mağdur eden eski patronlarımızı Akgırayların ensesinde olmaya devam edeceğiz.

Tüm çalışma arkadaşlarımızı Patronların Ensesindeyiz Ağı üzerinden bizimle irtibata geçmeye çağırıyoruz.

Patronların Ensesindeyiz Bimeks İstanbul Komitesi